

Čj. UOOU-12696/15-4

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 14. prosince 2015 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost MEDIPRAX comp s.r.o., se sídlem Budovatelů 991/20b, Prostřední Suchá, 735 64 Havířov, IČ: 28590431, jako správce osobních údajů svých pacientů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., nepřijal taková opatření, aby nedošlo k neoprávněnému přístupu k osobním údajům obsaženým ve zdravotnické dokumentaci ..., nar. ..., trvalým pobytem ..., která byla s vysokou pravděpodobností odcizena neznámým pachatelem v době mezi 15:30 a 16:00 hod. dne 29. října 2015 z předního sedadla osobního motorového vozidla registrační značky ... jednatelky společnosti MEDIPRAX comp s.r.o., ..., zaparkovaného na parkovišti poblíž místa ...,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 3.000 Kč
(slovy tři tisíce korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je spisový materiál Policie České republiky, krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, obvodního oddělení Havířov - Město čj. KRPT-240461-1/PŘ-2015-070312 ze dne 6. listopadu 2015, doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 11. listopadu 2015.

Ze spisového materiálu, zejména z úředního záznamu o podaném vysvětlení ..., jednatelkou společnosti MEDIPRAX comp s.r.o., na Policii České republiky, obvodním oddělení Havířov - Město dne 30. října 2015 vyplývá, že v době mezi 15:30 a 16:00 hod. dne 29. října 2015 jí byla s vysokou pravděpodobností z předního sedadla osobního motorového vozidla registrační značky ... neznámým pachatelem odcizena zdravotnická dokumentace ..., nar. ... . Toto vozidlo bylo zaparkováno poblíž místa ..., a zdravotnickou dokumentaci v něm ... ponechala po vykonané lékařské návštěvě pacientky.

K předmětu správního řízení lze konstatovat, že osobní údaje obsažené ve zdravotnické dokumentaci vedené dle § 53 a násl. zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), jsou nepochybně osobními údaji ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., a to včetně citlivých údajů ve smyslu § 4 písm. b) tohoto zákona v rozsahu informací vypovídajících o zdravotním stavu. Účastník řízení je pak správcem osobních údajů svých pacientů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a je povinen dodržovat při zpracování osobních údajů povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti vyjádřené v § 13 odst. 1 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení je správce osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému přístupu k osobním údajům, resp. k jejich neoprávněnému zpracování. Splnění této povinnosti, tj. povinnosti přijmout dostatečná opatření směřující k tomu, aby osobní údaje nebyly vystaveny riziku neoprávněného zpracování či využití, předpokládá, že účastník řízení důsledně zváží veškerá rizika, která jsou s jím prováděným zpracováním osobních údajů spojená, a přijme odpovídající opatření k jejich maximálnímu vyloučení.

V tomto případě ponechala jednatelka účastníka řízení zdravotnickou dokumentaci obsahující osobní údaje uloženu na předním sedadle osobního motorového vozidla, a tudíž je nepochybně vystavila riziku možného odcizení, ke kterému následně také s vysokou pravděpodobností došlo.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu. Odpovědnost za správní delikt je přitom postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, jehož naplněním se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu porušením povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. přitom postačí pouze vznik stavu, kdy jsou osobní údaje určitým způsobem ohroženy, přestože doposud nedošlo nebo ani nedojde k jejich neoprávněnému zpracování.

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán přitom považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhnout důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán proto na základě shora uvedeného posoudil jednání účastníka řízení, resp. jeho jednatelky (tj. ponechání zdravotnické dokumentace na předním sedadle v uzamčeném osobním motorovém vozidle zaparkovaném ve frekventované části města) z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu, jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.). V případě účastníka řízení sice došlo k uzamčení vozidla, to ovšem nemění nic na skutečnosti, že vozidlo není běžným místem pro uložení dokumentů s osobními údaji, zejména pokud se jedná o údaje citlivé. Lze tu parafrázovat heslo řady bezpečnostních kampaní probíhajících v rámci České republiky, že „Auto není trezor“. Správní orgán má proto za prokázané, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, a že nepochybně existovaly další možnosti, jak mohl postupovat, aby protiprávnímu následku zabránil; minimálně neponechat zmiňovanou zdravotnickou dokumentaci bez dozoru.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Při stanovení výše sankce bylo jako ke skutečnost zvyšující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto k charakteru osobních údajů obsažených ve zdravotnické dokumentaci, tj. informací vypovídajících o zdravotním stavu, které jsou citlivými údaji ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., požívajících vyšší míru právní ochrany. Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že ponechání zdravotnické dokumentace ve vozidle (na předním sedadle) je hrubým porušením povinnosti zabezpečit osobní údaje.

Na druhé straně jako skutečnost snižující závažnost jednání účastníka řízení lze hodnotit to, že účastník řízení sám nahlásil odcizení zdravotnické dokumentace a že došlo k porušení povinnosti pouze u jednoho subjektu údajů. Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci při samé dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u oddělení správních činností proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 14. prosince 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností